

A Törvényszék (negyedik tanács) T-369/12. sz., Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE kontra Európai Bizottság, az Európai Unió törökországi képviselete, és Központi Pénzügyi és Szerződés-kötő Egység (CFCU) ügyben 2012. szeptember 13-án hozott végzése ellen a Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE által 2012. november 16-án benyújtott fellebbezés

(C-520/12. P. sz. ügy)

(2013/C 26/66)

Az eljárás nyelve: angol.

Felek

Fellebbező: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (képviselők: A. Krystallidis Δικηγόρος)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, az Európai Unió törökországi képviselete, és Központi Pénzügyi és Szerződés-kötő Egység (CFCU)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
- a Bíróság állapítsa meg, hogy a Törvényszékhez benyújtott keresetlevél elfogadható;
- hozzon határozatot az ügyben és rendelje el az alperes 2011. április 5-i jogsértő határozatával a fellebbezőnek okozott károk megtérítését, amely határozatot az Európai Unió törökországi képviselete hozott és a fellebbezővel 2011. április 6-án közölték, és amely állítólagos hamis nyilatkozattétel miatt törölte „Az európai-török üzleti központok hálózatának bővítése, Sivas, Antakya, Batman és Van — Europa Aid/128621/D/SER/TR” pályázat Diadikasia business Consultants SA (GR) — Wyg International Ltd (UK) — Deleuw International Ltd (TR) — Cyberpark (TR) konzorciumnak való odaítélését.
- a Bíróság a Bizottságot kötelezze az első fokú és a másodfokú eljárásban felmerült összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az EUMSZ 263. cikk alkalmazásakor abban az értelemben, hogy nem fogadta el, hogy az említett cikkben szereplő „intézmény” kifejezés nem csupán az Európai Unió intézményeire vonatkozik, hanem az Európai Unió alkalmazottaira is, akik ugyanúgy kötelesek azon károk megtérítésére, amelyeket tevékenységükkel okoztak.

Második jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettséget és az Európai Unió alapjogi chartájának 47. cikkét, valamint Az emberi

jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkét (tisztességes eljárásról való jog) és 13. cikkét (hatékony jogorvoslatról való jog), valamint az uniós jog elveit, mivel anélkül utasította el a fellebbező keresetét — mint elfogadhatatlant —, hogy nyilatkozott volna a fellebbezőnek az elfogadhatatlanságra vonatkozó észrevételeire, melyek az uniós tisztviselők által okozott károkra vonatkozó releváns ítélkezési gyakorlatra (9/69. sz., 4/69. sz. és 60/81. sz. ügyek) és az említett ítélkezési gyakorlat tekintetében az EUMSZ 263. cikk alkalmazására utaltak. A végzés ugyancsak nem válaszolt a fellebbezőnek a jogbiztonság, a bizalomvédelem és a meghallgatáshoz való jog uniós jogi alapelveinek, valamint a helyes hivatali magatartási kódex megsértésére vonatkozó érveire.

A fellebbező harmadik jogalapja arra vonatkozik, hogy a Törvényszék helytelenül mutatta be és elferdítette a fellebbező által első fokon bemutatott bizonyítékokat, amikor kimondta, hogy „kizárólag a CFCU rendelkezett a szerződések megkötésére jogosult hatóság jogállásával (...) a pályázat odaítéléséhez, (...) és a Bizottságnak csupán annak ellenőrzésére volt hatásköre, hogy az Unió általi finanszírozás feltételeit teljesítették-e”, amely bizonyítékok a fellebbező által a Bíróság elé terjesztett iratokon alapultak, melyek alátámasztották, hogy a CFCU az Európai Bizottság ellenőrzése alatt és az általa meghatározott korlátok között végzi tevékenységét. A fellebbezéssel érintett végzés megállapításai tehát helytelenek és elferdítik a Törvényszék elé tárt bizonyítékokat.

2012. november 19-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-525/12. sz. ügy)

(2013/C 26/67)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: E. Manhaeve és G. Wilms)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság megszegte a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (vízügyi keretirányelv) (!) és különösen annak 2. cikke harmincnegyedik bekezdéséből és 9. cikkéből eredő kötelezettségeit azáltal, hogy egyes szolgáltatásokat kivont a „vízszolgáltatások” fogalom értelme alól;
- a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy a vízszolgáltatás magába foglalja a felszíni vagy felszín alatti víznek a villamos energia vízerőből való termelése, a hajózás és az árvízvédelem céljából történő kivételét, duzzasztását, tárolását, kezelését és elosztását. Ezenkívül a saját fogyasztás is a vízszolgáltatások körébe tartozik.

A „vízszolgáltatások” fogalmának az alperes szerinti alkalmazása ellentétben áll a vízügyi keretirányelv 9. cikkével. Az irányelv értelmében vett vízszolgáltatások alól kivonja az olyan vízszolgáltatásokat, mint a villamos energia termelése, a hajózás és az árvízvédelem érdekében történő duzzasztást. Egy ilyen szűk értelmezés nem áll összhangban a vízügyi keretirányelvel, aláassa a vízügyi keretirányelv 9. cikkének érvényesülését és ezáltal veszélyezteti az irányelv célkitűzéseinek megvalósítását.

Igaz, hogy a tagállamok egy bizonyos mérlegelési mozgásterrel rendelkeztek ahhoz, hogy a vízügyi keretirányelv 9. cikke alapján egyes vízszolgáltatásokat kivegyenek a költségek megtérítése alól. Elsősorban a szociális, környezeti és gazdasági hatásokat, továbbá a földrajzi és éghajlati jellemzőket vehették figyelembe. Továbbá, egy tagállam a vízügyi keretirányelv 9. cikkének (4) bekezdése értelmében úgy határozhat, hogy az árpolitikára és a vízszolgáltatások költségének megtérítésére vonatkozóan nem alkalmazza a vízügyi keretirányelv 9. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdését. Ennek az a feltétele, hogy a tagállamban ez egy fennálló gyakorlat legyen, és hogy nem veszélyeztesse az irányelv célkitűzéseinek teljesítését.

A vízszolgáltatások jelentős körének az alperes által foganatosított hasonló teljes kizárása azonban messzemenően meghaladja ezt a mozgásteret.

(¹) HL L 327., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 275. o.

2012. november 20-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-527/12. sz. ügy)

(2013/C 26/68)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: T. Maxian Rusche, F. Erlbacher meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel nem hozott meg minden szükséges intézkedést ahhoz, hogy a nyújtott támogatások visszatérítése által a bizottsági határozat azonnali és tényleges végrehajtását lehetővé tegye — nem teljesítette az EUMSZ 288. cikkéből, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből, a tényleges érvényesülés elvéből, az EK-Szerződés 93. cikkének

alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 659/1999/EK tanácsi rendelet (¹) 14. cikkének (3) bekezdéséből, valamint a Németország által a C 38/05 (korábbi NN 52/04) számú, a Biria csoport javára végrehajtott állami támogatásról szóló, 2010. december 14-i 2011/471/EU bizottsági határozat (²) 1., 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette az EUMSZ 288. cikkéből, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből, a tényleges érvényesülés elvéből, az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 659/1999/EK tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdéséből, valamint a Németország által a C 38/05 (korábbi NN 52/04) számú, a Biria csoport javára végrehajtott állami támogatásról szóló, 2010. december 14-i 2011/471/EU bizottsági határozat 1., 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit, mivel nem hozott meg minden szükséges intézkedést ahhoz, hogy a nyújtott támogatások visszatérítése által a bizottsági határozat azonnali és tényleges végrehajtását lehetővé tegye.

A Bizottság álláspontja szerint az alperes által a visszatérítéshez használt eszköz, nevezetesen polgári jogi igény érvényesítése és az azt követően a német polgári jogi bíróságokhoz benyújtott szolgáltatásra irányuló kereset nem alkalmas arra, hogy lehetővé tegye bizottsági határozat azonnali és tényleges végrehajtását. Másodlagosan úgy érvel a Bizottság, hogy az alperes a mulasztási ítéletből adódó ideiglenes jogcímét a kereset megindításának napjáig nem használta fel a bizottsági határozat végrehajtásához.

(¹) HL L 83, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.

(²) HL L 195., 55. o.

A Törvényszék (hetedik tanács) T-404/10. sz., National Lottery Commission kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2012. szeptember 13-án hozott ítélete ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) által 2012. november 21-én benyújtott fellebbezés

(C-530/12. P. sz. ügy)

(2013/C 26/69)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselők: P. Bullock, F. Mattina meghatalmazottak)